

KARL MARX DE MOZO

[Raoul Peck, 2017]

333

ESTREA EN NUMAX: 19.01.2018 | V.O.S.G. | +12

Le jeune Karl Marx (2017, 112')

Dirección: Raoul Peck

Guión: Pascal Bonitzer, Pierre Hodgson, Raoul Peck

Elenco: August Diehl, Stefan Konarske, Vicky Krieps, Olivier Gourmet, Hannah Steele, Eric Godon, Rolf Kanies, Stephen Hogan

Son: Felix Andriessens

Montaxe: Frédérique Broos

Vestiario: Paule Mangenot

Dirección de arte: Merlin Ortner

Música: Aleksey Aygi

Fotografía: Kolja Brandt

Produtoras: Agat Films, Velvet Films, Rohfilm (Francia)

Distribuidora: Pirámide Films

Formato de proxección: DCP2K, 2.35:1

Idioma orixinal: Francés, inglés, alemán

FILMOGRAFÍA

I am not your negro, 2016

Asesinato en Pacot, 2014

Fatal Assistance, 2013

Profit & Nothing But! Or Impolite

Thoughts on the Class Struggle, 2001

Lumumba, 2000

Documenta X - Die Filme, 1997

PREMIOS E FESTIVAIS

Cannes 2017 (Gran Premio do Xurado, FIPRESCI e Queer Palm), Lux Prize 2017 (Finalista), Donostia 2017 (Perlas), Oscars 2018 (Candidata por Francia), Premios do Cinema Europeo (Mellor montaxe), Spirit Wards (Nomeada a mellor película europea)

SINOPSE

No París de 1844, tras se exiliar, Karl Marx coñece a Friedrich Engels, quen investigaba o nacemento da clase obreira británica. Xuntos, entre censuras, represión policial, revoltas e conflitos políticos, lideraron o movemento obreiro durante o seu desenvolvemento cara á era moderna.

«O cinema intelixente e con textura de Peck fai que as discusións políticas potencialmente esotéricas resulten importantes»

Jessica Kiang, BBC

Filme subtulado ao galego por NUMAX grazas á colaboración da Secretaría Xeral de Política Lingüística da Xunta de Galicia

“O meu obxectivo era que esta historia inspirase a xuventude actual”

Entrevista con Raoul Peck

Por Laurent Etre

Por que decidiches centrarte nos anos mozos de Marx? Sabía que non podería enfrontarme ao «vello barbudo». Porque nese caso fariame falta non un, senón dez filmes, para poder desfacer todas as instrumentalizacións e deformacións ás que a súa obra ten sido obxecto. Tamén decidín centrarme na xénese do seu pensamento, ese período que vai desde a súa tese de doutoramento (1841) até o Manifesto do Partido Comunista (1848). Nestes anos medra a idea de establecer unha ciencia da historia das sociedades. E todo está aí. Na historia do marxismo, a evocación do mozo Marx despide, en Francia, a iso que chamamos, nos anos 70, a lea do humanismo, con Louis Althusser postulando unha «separación epistemolóxica» entre o mozo Marx, imbuído de idealismo humanista, e o Marx maduro, o do Capital, convertido de todo en científico.

Tiñas esa idea na cabeza? Coñecía ben o debate, pero ese non o era o meu plan. Precisamente comecei por poñer distancia entre os expertos e os intérpretes de Marx, e basearme só na súa correspondencia. Quería amosar a Marx, Engels e Jenny, a muller de Marx, na súa vida concreta, a partir das súas

propias palabras. Son novos, están na vintena, son revolucionarios e queren cambiar o mundo. Ese é o cerne do filme. O meu obxectivo desde o inicio foi que esta historia formidábel inspirase a xuventude actual, que alimentase os seus propios combates. Non fixen este filme mirando polo retrovisor senón mirando cara adiante, cara o presente e o porvir. Quere ser unha chamada a coller a vida polos cornos, como fixo esta xente moza na súa época, e a cambiar o que debe cambiar, sen poñerse límites a priori. Coñecede a vosa historia, aprendede a reparar nas relacións que hai entre as cousas, armádevos intelectualmente, organizádevos e loitade! É todo un traballo. E esta é a mensaxe.

O filme inclúe unha escena que amosa os debates que levarían á transformación da Liga dos xustos na Liga dos comunistas. A esixencia do punto de vista científico parece central na proposta de Engels, que está na tribuna por defender as ideas que comparte con Marx. Si, el antepón a necesidade de rachar co romanticismo. A Liga dos xustos tiña por lema «Todos os homes son irmáns». Engels confronta con elocuencia este lema coa realidade das contradicións sociais. Como soste que o patrón e o obreiro, o explotador e o explotado, son irmáns? Non, todos os homes non son irmáns. Así que o novo lema imponse: «Proletariado de todos os países, unídevos!»

Como lograches facer cativadores na pantalla debates filosóficos moi complexos? Levounos dez anos (ri).

Nas probas de escenario eran bastante máis didácticos. Deunos moito traballo convertelo en cinema. Pero é un cinema baseado na realidade, rigoroso! Non inventamos nada. Conteí co talento do meu amigo guionista Pascal Bonitzer, que sabe transformar escenas susceptibles de ser literais de máis en escenas vibrantes, sen deixar nada, sobre o rigor da proposta. Tamén escollín actores que viñan do teatro: August Diehl (Karl Marx), Stefan Konarske (Friedrich Engels) e Vicky Krieps (Jenny Marx). Eles teñen a capacidade de crear auténticos personaxes. Un diálogo é un xeito de manter, de mover, de vivir ou non os silencios. No meu xeito de filmar, a miúdo recorro aos planos secuencia que me ofrecen a respiración dos actores, e a eles permítelles modelar os personaxes de forma real.

Con que ideas forza te quedas de Marx? Contrariamente a algúns dos meus contemporáneos, que só se quedan del coa teoría, para min Marx é unha forma de aprehender o mundo cunha insaciable curiosidade. Nun debate memorable con Wilhem Weitling, figura de proa do socialismo utópico alemán da época, Marx ten esta frase, que atopo particularmente inspiradora: «A ignorancia nunca axudou a ninguén.» Hoxe bañámonos todos os días na ignorancia. Ignorancia do outro, da nosa historia. Preséntannos con insidia a emigración como unha ameaza, Europa péchase sobre si mesma.

Publicado en humanite.fr
Tradución: Olalla Cociña

NUMAX

NUMAX, S. Coop. Galega
Concepción Arenal, 9 baixo
15702 Santiago de Compostela
TELF 981 560 250 | www.numax.org

**Abónате
e ven sempre
por**
4,5€

**Faite
NUMAX!**